

Motion till riksdagen 2009/10:Sk239

av **Hans Backman m.fl. (fp)**

Kompetenskonton

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa individuella kompetenskonton.

Motivering

Arbetslivet kräver ständig utveckling. Det livslånga lärandets värde och nödvändighet är en självklarhet. Ändå finns idag ingen systematiskt fungerande finansiering för dem som under arbetslivets gång har behov av att förnya sina kunskaper.

Ett förslag som diskuteras är individuella kompetenskonton. Med ett ökande behov av återkommande kompetensutveckling är ett sparande som kan användas för detta ändamål viktigt. Privat sparande ger trygghet åt individen.

Det är viktigt att den enskilde får ökad makt över sin egen kompetensutveckling. En brist i fortbildningsmöjligheterna idag är att det inte finns individuella kompetenskonton som skulle ge den enskilde möjligheter att finansiera sin vidareutbildning. Arbetslivet ställer allt högre krav på kunskap och utbildning. En viktig konkurrensfördel för Sverige är idag det samlade kunskapskapitalet. De kunskapsrelaterade yrkena är här för att stanna. Kunskap är också makt – makt att byta till ett bättre, intressantare och kanske mer välbetalt arbete. Därför behövs individuella kompetenskonton mer än någonsin.

Ett viktigt argument för att införa individuella kompetenskonton är också att statistiken tydligt visar att kvinnor har svårare att göra karriär trots att de vill det i lika stor utsträckning som män. Det tyder på att män får fler möjligheter än kvinnor att utvecklas i jobbet. Det finns alltså en risk att kvinnor missar karriärmöjligheter dels på grund av diskriminering, dels på grund av att de är frånvarande från jobbet med barn mer än män. Individuella kompetenskonton skulle vara ett sätt att kompensera för detta. Inte minst inom den

Fel! Okänt namn på

kvinnodominerade offentliga sektorn där dessvärre ofta lönerna är låga och karriärmöjligheterna begränsade.

Folkpartiet har länge arbetat aktivt för ett system med individuellt kompetenssparande, och redan på 1990-talet skapades också en riksdagsmajoritet för att ett sådant system skulle införas. Under en följd av år fonderades medel för detta i ett konto på Riksgälden. Den förra socialdemokratiska regeringen frångick dock beslutet och använde pengarna för andra ändamål.

Det är dags att föra upp frågan om kompetenssparande på nytt. Det livslånga lärandet behöver underlättas. Folkpartiet föreslår därför att det avdragsgilla pensionssparandet breddas till ett ”pensions- och utvecklingssparande” och att beloppsgränsen för det avdragsgilla sparandet höjs. Systemet ska ge möjlighet för den enskilde och för arbetsgivaren att bidra med medel som senare kan användas för att bekosta framför allt studier. Medel som tas ut för studier ska inte beskattas. Det bör finnas ett tak för hur mycket medel som får tas ut för kompetensutveckling och under hur lång tid det kan göras. Alla de pengar som sparats men som inte använts för kompetensutveckling under arbetslivet ska kunna tas ut som pension.

Ett sådant system ger en ökad flexibilitet för individen. Det är upp till var och en att bedöma om pensionspengarna räcker, och den som vill spara själv till ett kommande studieår kan välja att ha pengarna på sitt pensionskonto eller på ett vanligt konto. Studier och eget företagande leder i många fall till ökade inkomster, vilket i så fall kan kompensera det uttag som har gjorts.

Stockholm den 29 september 2009

Hans Backman (fp)

Tina Acketoft (fp)

Ulf Nilsson (fp)

Christer Nylander (fp)

Agneta Berliner (fp)

Karin Pilsäter (fp)